

۳۰۶ - ای ثابت بر پیمان هر چند از خویش و پیوند آزرده دل و در بندی ولی بنده عزیز خداوندی و در آن قوم و قبیلہ بی‌مثل و مانند این اجر تلافی آن زجر و این حسنات مقابل آن سیئات محزون مباش اندوه منما دلگیر مگرد و دلسرد مشو چندی نگذرد قسمی شود که بیگانگان دعوی خویشی کنند و دشمنان دم از دوستی زنند تا چه رسد بخویش و پیوند این جفا منتهی بوجا گردد و این درد مبدل بصفا شود همیشه چنین بود بلال را مالک کامکار انیت و جفا مینمود که چرا از جان و دل ندای یا محمد بر آری و بضرب شدید میزد تا آنکه یکی از اصحاب رسول رسید و بچند درهم خرید و آزاد گردید آن مالک اول چندی نگذشت که افتخار مینمود که بلال اول در لانه و کاشانه من نغمه یا محمد بلند نمود ملاحظه نما که حال چگونه است عنقریب خواهی دید در بعید و قریب انقلاب عجیب حاصل شود هر خویش پیشی گیرد و هر بیگانه آشنا و خویش شود و افتخار بوجود تو نماید پس بنهایت مهربانی و بردباری و صبر و تحمل با ذوی القربی محبت و ملاطفت نما دلگیر مشو مگرد مگرد صبر و تحمل نما و العاقبة للصابرين در این دور مبارک تکلیف چنین است حتی باهل بغض و کین باید در نهایت محبت معامله نمود و از روی دل و جان مودت کرد تا چه رسد بخویشان و اقربا